

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

του Αρχιμ. Εφραίμ Τριανταφυλλοπούλου,
Πρωτοσυγ. τῆς Ἱ. Μ. Σισανίου καί Σιατίστης

(α' μέρος)

Ἡ καταφυγή πολλῶν πιστῶν στή μαγεία, τό σατανισμό καί τά συμπαραμαρτοῦντα, ἡ ἐντυπωσιακή αὐξηση τῶν θυμάτων τέτοιων ἐπενεργειῶν, ἡ προσέλευση στό ἐξομολογητήριο πολλῶν πού ζητοῦν βοήθεια γιά ν' ἀπαλλαγοῦν ἢ καί πληρο-

φορίες λόγω ὑποσυνειδήτης ἢ συνειδητῆς ἀνησυχίας καί ἡ ἔλλειψη ἐνημέρωσης ἀκόμη καί στούς ἱερατικούς κύκλους, τῶν βασικῶν παραμέτρων πού συνιστοῦν τά περὶ Σατανᾶ καί μαγικοῦ φαινομένου, ὑπῆρξε ἀφορμή γιά τήν παρούσα εἰσήγηση.

Εἶναι ἓνα πεδίο ἡ σχέση μέ τόν πλησίον, ὅπου ἡ ἀνθρώπινη συμπεριφορά λαμβάνει δραματική ἐκτροπή πολλές φορές καί

---

1. Ὁμιλία πού πραγματοποιήθηκε στήν Ἱ. Μ. Σεργῶν καί Νιγρίτης, Νοέμ. 2009.

κή προσπάθεια διάβρωσης τῆς Ἐκκλησίας καί ὅλων τῶν θρησκειῶν. Γι' αὐτό τό σκοπό ἴδρυσε πολλές ὀργανώσεις καί διαθέτει τεράστια οἰκονομικά μέσα. Θεωροῦμε ἀπαραίτητο νά ἀναφερθοῦμε διεξοδικότερα σ' αὐτή τήν ὀργάνωση.

Τό 1985 ὁ Μούν ἴδρυσε τήν ὀργάνωση «Διεθνές Ἰδρυμα Θρησκειῶν - IRF» μέ σκοπό νά διαβρώσει τά οἰκουμενικά καί οἰκουμενιστικά κινήματα καί νά τά ὑποτάξει στήν «Ἐνωτική Ἐκκλησία». Πρόεδρος αὐτῆς τῆς κίνησης εἶναι ὁ Chung Hwan Kwak, ἐνῶ στό προεδρεῖο ἀνήκει καί ὁ John Maniatis.

Αὐτή ἡ ὀργάνωση, περιλαμβάνει μεγάλο ἀριθμό ἐπί μέρους ὀργανώσεων τοῦ Μούν, πού ἐξυπηρετοῦν: α) τήν διάβρωση ὅλων τῶν χριστιανικῶν ὁμολογιῶν καί ὅλων τῶν θρησκειῶν καί β) τήν «ἐνότητα» κάτω ἀπό τήν ἡγεσία τοῦ Μούν μέ βάση τήν ἰδεολογία τῆς «Ἐνωτικῆς Ἐκκλησίας».

Ἡ κίνηση «New Era» εἶναι μία ἀπό αὐτές τίς ὀργανώσεις γιά ἐντεταλμένους τοῦ Μούν καί γιά χριστιανούς κληρικούς καί θρησκευτολόγους. Στά πλαίσια συνεδρίων καταβάλλεται συστηματική προσπάθεια

ἐπηρεασμοῦ ἢ καί ἐξάρτησης ἀξιωματῶν τῆς Ἐκκλησίας, καθηγητῶν τῆς θεολογίας καί ἄλλων παραγόντων. Ἀπό τά ἡγετικά στελέχη αὐτῆς τῆς ὀργάνωσης ἀναφέρουμε τό ὄνομα τοῦ Chung Hwan Kwak, τοῦ M. Darrol Bryant καί τοῦ Francis Clark.

Παρομοίους σκοπούς ἐπιδιώκουν καί οἱ ὀργανώσεις τοῦ Μούν «Διεθνές Σεμινάριο γιά τήν Ἐνωτική Κίνηση - ISUM», «Διαθρησκευτικές Συνδιασκέψεις γιά Κληρικούς - ICC», «Θρησκευτική Ὑπηρεσία Νεότητας - RYS», «Σεμινάριο Θεότητας Διεθνῶν Θρησκειῶν - YSWR», «Συνδιάσκεψη Παγκοσμίων Θρησκειῶν - AWR», «Παγκόσμιο Συμβούλιο Θρησκειῶν - CWR» κ. ἄ.

Σέ ἐντυπα τῆς RUS ἀναφέρεται πῶς ἡ κίνηση αὐτή ἀποσκοπεῖ στήν πραγματική εἰρήνη «μέσω πνευματικῆς ἀσκησης τῆς ἀνθρώπινης ὑπηρεσίας». Νέοι πού συμμετέχουν στά προγράμματα τῆς κίνησης πρέπει νά εἶναι ἀφοσιωμένοι «στά ἰδανικά τῆς κοινωνικῆς ὑπηρεσίας καί τῆς οἰκουμενικῆς κατανόησης μέσῳ διαθρησκευτικῆς καί διαπολιτιστικῆς ἐπικοινωνίας».

(Συνέχεια στό ἐπόμενο).

σίγουρα, ή ελαττωματική, νοσηρή σχέση προς τόν πλησίον μας, είναι λογικό εξαγόμενο μιᾶς νοσηρῆς, μᾶλλον κίβδηλης, σχέσης μέ τόν ἑαυτό μας καί μέ τό Θεό.

Ὁ διάβολος εἶναι ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν πονηρῶν πνευμάτων πού ξέπεσαν ἀπό τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἐπιδιώκουν τήν ἀπώλεια τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ὄν προσωπικό, ἀόρατο πού δρᾷ ἢ ἐπιδρᾷ, καθῶς φανερώνεται στή δραστηριότητα τῶν δαιμόνων. Ὁ Ἰησοῦς ἦρθε γιά νά καταργήσει τόν κύριο τοῦ θανάτου, δηλαδή τό διάβολο (Ἐβρ. 2, 14). Ἀπελευθέρωσε δαιμονισμένους καί ἰάτρευσε ἀσθενεῖς. Ὁ Λουκᾶς συνδέει τό πάθος τοῦ Χριστοῦ μέ τούς πειρασμούς (22, 53: ὅταν βρισκόμουν μαζί σας στό ἱερό, δέν ἀπλώσατε χέρι πάνω μου. Ἦρθατε γιά νά μέ συλλάβετε νύχτα. Αὐτή ἡ νύχτα παραχωρήθηκε ἀπό τό Θεό γιά νά πετύχετε τό ἐγκληματικό σας σχέδιο). Στό σκοτάδι δηλαδή φανερώνει ὁ Σατανᾶς τήν ἐξουσία του καί στό σκοτάδι διαπράττονται συνήθως οἱ ἁμαρτίες, στά κρυφά δηλαδή. Στόν Ἰωάννη (13,30) δίνεται ἐμφατικά ἡ πληροφορία ὅτι ἦταν νύκτα ὅταν πῆγε ὁ Ἰούδας νά προδώσει τό Χριστό. Νύχτα μαζεύονται συνήθως οἱ σατανιστές γιά τίς τελετουργίες τους, νύχτα, συνήθως μέ πανσέληνο, δραστηριοποιοῦνται καί οἱ μάγοι.

Ὁ διάβολος χρησιμοποιεῖ πονηρές μεθοδεῖες, δηλαδή παγίδες, τεχνάσματα καί δόλο (Β' Κορ. 2, 11 / Ἐφεσ. 6, 11). Μετασχηματίζεται σέ ἄγγελο φωτός (Β' Κορ. 11, 14). Τέκνα του ἡ ἁμαρτία καί τό ψεῦδος (Ἰω. 8, 44), ἀλλά καί ὁ κάθε συνειδητά ἀμετανόητος. Οἱ ἄνθρωποι ρέπουν πρὸς τό κακό καί ὁ κόσμος ὅλος βρίσκεται μέσα στήν πονηρία (Α' Ἰωά. 5, 19). Ἡ καθολικότητα τῆς ἁμαρτίας ὀφείλεται στό διάβολο. Αὐτός στέκεται πίσω ἀπό κάθε ἀνθρώπινη ἁμαρτία καί μισεῖ τόν ἄνθρωπο, ζητώντας διά παντός νά τόν καταστρέψει ὡς ἀνέκαθεν ἀνθρωποκτόνος (Ἰωά. 8, 44). Ἀποτελεῖ τό κέντρο τοῦ κράτους τοῦ θανάτου (Ἐβρ.

2, 14) καί τοῦ κακοῦ. Παρεμβαίνει μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, προσπαθώντας νά ἐμποδίσει τή σωτηρία μας. Ἡ τάξη τῶν δαιμόνων περιλαμβάνει τίς ἀρχές καί τούς κοσμοκράτορες τοῦ σκότους αὐτοῦ τοῦ αἰῶνα (Ἐφεσ. 6, 12), τῆς ἐποχῆς μας. Αὐτεξούσια δέν μπορεῖ νά μᾶς πειράξει, ὅταν κάνουμε προσεκτική πνευματική ζωή καί φυλαγώμαστε ἀπό τήν ἁμαρτία. Δέν ἔχει καμμία δύναμη ἐπάνω μας (Α' Ἰωά. 5, 18), γιατί τότε ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ γίνεται καί δική μας ζωή, φανερώνεται καί στήν ψυχή καί στό σῶμα μας. Ὁ ἀντίχριστος διάβολος θά νικηθεῖ ἀπό τό ἐσφαγμένο ἀρνίο. Αὐτός θά εἶναι ὁ δεύτερος θάνατός του, δηλ. ὁ αἰώνιος χωρισμός του ἀπό τό Θεό καί τοῦ ἰδίου καί ὅσων τόν ἀκολουθήσουν (Ἀποκ. 20, 14).

Ὁ Σατανᾶς πειράζει τούς ἀνθρώπους μέ ἐπιθυμίες πονηρίας οἱ ὁποῖες τούς βυθίζουν στόν ὄλεθρο, πρὸς ἱκανοποίησή του, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος ὡς πνεῦμα ἄσαρκο δέν μπορεῖ νά τίς ἱκανοποιήσει καί τίς ὑλοποιεῖ μέσω τοῦ ἀνθρώπου (Τρεμπέλα, ὑπόμνημα στό κατά Ἰωάννη, σελ. 318-319). Ζητάει νά βλάψει τόν ἄνθρωπο σωματικῶς μέ ἀσθένειες, μύρια βάσανα, ἀκόμη καί διά σωματικοῦ θανάτου. Μπορεῖ νά δημιουργήσει καί φυσικό πόνο ὅπως στή συγκύπτουσα (Λουκ. 13, 16) ἀπό φθόνο πρὸς τόν ἄνθρωπο. Φθόνῳ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τόν κόσμον. Τό μῖσος του καί ἡ φθοροποιός διάθεση ἐναντίον μας ἔχει διάφορες μορφές καί δέν τερματίζεται στόν φυσικό θάνατο, ἀλλά ἀγωνίζεται νά μᾶς παρασύρει σέ αἰώνιο χωρισμό ἀπό τό Θεό (δεύτερος θάνατος).

Ὁ Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά καταργήσει μέ τά ἔργα Του τόν διάβολο. Τά κείμενα τῆς Κ. Δ περιγράφουν διάφορες μορφές δαιμονισμοῦ πού βλάπτουν τούς ἀνθρώπους σωματικά καί ψυχικά, ἢ ἀκόμη κυριαρχώντας στόν ἄνθρωπο, τόν καθιστοῦν βλαπτικό κι ἐπικίνδυνο στούς ἄλλους (Ματθ. 8, 28, Μάρκ. 5, 12, Λουκ. 8, 26).

Ἡ συγκύπτουσα πάσχει, ψυχικά ὁμως εἶναι ὑγιής καί δέν ἐμποδίζεται ἀπό τίς πνευματικές της ὑποχρεώσεις. Εἶναι κι αὐτή παρούσα στή συναγωγή. Ὁ Χριστός ἀποκαλύπτει δαιμονική ἐπενέργεια σ' αὐτή καί τήν θεραπεύει. Ἡ παρουσία Του κάνει νά ὑποχωρεῖ ὁ Σατανᾶς καί ν' ἀποδεσμεύονται τά θύματά του.

Ὁ Ματθαῖος (12, 22) καί ὁ Λουκᾶς (11, 14) μιλοῦν γιά θεραπεία δαιμονιζόμενου τυφλοῦ καί κωφοῦ, ὅπως καί κωφοῦ καί ἄλαλου. Καί στίς δύο περιπτώσεις ὁ Χριστός ἐδίωξε τό δαίμονα μέ ἀποτέλεσμα ν' ἀποκατασταθοῦν καί ἡ ὄραση καί ἡ ἀκοή καί ἡ ὁμιλία τῶν ἀσθενῶν. Τό ἴδιο καί ὁ Μάρκος (7, 32) κάνει λόγο γιά τυφλό καί μογιᾶλο πού θεραπεύτηκε ἀπό τό Χριστό. Σ' αὐτές τίς περιπτώσεις οἱ παθήσεις τῶν ἀσθενῶν δέν ἔχουν φυσική τήν αἰτία, ἀλλά ἀποτελοῦν ἐπιβολή τοῦ δαίμονα.

Στό περιστατικό μέ τή Χαναναία καί τή θυγατέρα της (Ματθ. 15, 21-28) μέ τή φράση «κακῶς δαιμονίζεται» ὁ εὐαγγελιστής ὑπονοεῖ ψυχосωματική ἀσθένεια βαρύντατη, ἀπό ἐπιβολή τοῦ δαίμονα, ἀπό τήν ὁποία ἡ θυγατέρα «ιάθη» (15, 28).

Καί οἱ τρεῖς συνοπτικοί (Ματθ. 8, 28, Μάρκ. 5, 1-20, Λουκ. 8, 26-39) περιγράφουν τή συνάντηση τοῦ Χριστοῦ μέ τόν ἕνα ἢ τούς δύο δαιμονιζόμενους στά Γάδαρα. Ἐδῶ ἔχουμε περίπτωση κυριαρχίας ἀνθρώπου ἀπό λεγεῶνα ἀκαθάρτων πνευμάτων. Ὁ Λουκᾶς μάλιστα, γιαιτρός ὁ ἴδιος δέν μιλάει γιά σωματική ἀσθένεια, ἀλλά γιά κυριαρχία ἀπό ἀκάθαρτα πνεύματα. Ὁ δαιμονισμένος βρίσκεται σέ οἰκτρή κατάσταση. Ἐδῶ δέν ὁμιλεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπλῶς ὑπό τήν ἐπήρεια τοῦ δαίμονος, ἀλλά οἱ ἴδιοι δι-αλέγονται μέ τόν Χριστό. Ἀναγνωρίζουν τή θεότητά Του, ὁμολογοῦν ὅτι μεταξύ τους δέν ὑπάρχει σχέση καί τρέμουν τήν παντοδυναμία Του παρακαλώντας Τον νά μὴν τοὺς βασανίσει. Οἱ δαίμονες κυριαρχοῦν ἐφ' ὅλης τῆς ψυχосωματικῆς ὑποστάσεως

τοῦ δυστυχοῦς ἀνθρώπου. Ἄν ἦταν αὐτός παράφρων ἢ ψυχосωματικά ἀσθενής, δέν θά μπορούσε νά ἔχει γνώση τῆς θεανθρωπότητας τοῦ Χριστοῦ καί νά τήν ὁμολογεῖ.

Ὁ Λουκᾶς ἄλλοῦ (Πράξ. 16, 16) περιγράφει μία παιδίσκη πού ἔχει πνεῦμα πύθωνος, πνεῦμα μαντικό. Ἐδῶ ὑπάρχει ὀργανική ὑγεία ἀλλά ἀνελεύθερη ψυχή καί βούληση. Ἡ παιδίσκη χρησιμοποιεῖ καί τήν ψυχή καί τήν βούλησή της πού βρίσκονται ὑπό δαιμονική κατοχή, γιά νά ἐξαπατᾶ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ δαίμονας πού βρίσκεται μέσα της ἀναγνωρίζει τήν ιδιότητα τῶν ἀποστόλων, ὄχι γιά καλό, ἀλλά γιά νά προκαλέσει ἀναταραχή μέσα στήν πόλη ἐναντίον τοῦ Παύλου. Μετά τό θαῦμα, ἡ μαντική ἱκανότητα χάθηκε.

Σέ δύο περιπτώσεις ὁ Σατανᾶς χρησιμοποιεῖται ὡς τιμωρός; 1) στήν περίπτωση τῆς αἰμομιξίας, ὅπου κάποιος ἀμάρτησε μέ τήν μητριά του (Α' Κορ. 5, 5) καί ὅπου ὁ Παῦλος προτρέπει τοὺς Κορινθίους νά συγκαλέσουν τήν Ἐκκλησία καί νά παραδώσουν αὐτόν πού ἀμάρτησε ἔτσι στό Σατανᾶ, δηλαδή νά τόν ἀποκόψουν ἀπό τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία ὥστε νά σωφρονιστεῖ. Σκοπός εἶναι ἡ μετάνοιά του, ἡ σωτηρία του. 2) Ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος (Β' Κορ. 12, 7) ἀναφέρει, ὅτι ὁ Θεός παραχώρησε σέ ἄγγελο τοῦ Σατανᾶ νά τόν ταλαιπωρεῖ καί νά τόν κτυπάει καθημερινά, γιά νά μὴν ὑπερηφανεύεται λόγω τῶν πολλῶν ἀποκαλύψεων πού ἔλαβε. Τό εἶδος τῆς παθήσεως τοῦ Παύλου ἀποτελεῖ θεολογούμενο. Ὁ Παῦλος μιλάει γιά ὀδυνηρή ἀσθένεια, τήν ὁποία συνδέει μέ τήν παρουσία σατανικοῦ ἀγγέλου.

Δυστυχῶς σήμερα, δέν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις πού οἱ ἄνθρωποι, συνάνθρωποί μας μάλιστα, καί δὴ καί ὀρθόδοξοι χριστιανοί, καταφεύγουν στίς δαιμονικές/μαγικές πρακτικές μέ σκοπούς καί μεθόδους πού κρύβουν ιδιοτελεῖς ὑπολογισμούς. Ἐπιθυμοῦν, ἐπηρεασμένοι ἀπό ἕνα ἐκκοσμικευ-

μένο πνεῦμα, μακριά από τόν ασκητικό χαρακτήρα τῆς Ὁρθοδοξίας, πρόσκαιρες ἐπιτυχίες, βελτίωση τῆς κοινωνικοοικονομικῆς τους θέσης, ἐκδικήσεις καί τιμωρίες ἐναντίον συνανθρώπων τους, ἀπονομή «δικαιοσύνης», ἔρωτες, διαλύσεις οἰκογενειῶν, προκλήσεις ψυχασθενειῶν, φθόνων, φόνων, κ.λ.π.

Βέβαια μελετώντας κανείς τήν ἱστορία τῶν μορφῶν τοῦ μαγικοῦ φαινομένου καί τῶν σατανιστικῶν πρακτικῶν ἀνά τούς αἰῶνες, διαχρονικά, βλέπει ὅτι καί στούς πρωτόγονους καί στήν ἀρχαία Ἑλλάδα, στούς χρόνους ἐπίσης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (Πέρσες, Αἰγύπτιοι, Χαλδαῖοι, λαοί τῆς Χαναάν), στούς ἑλληνιστικούς ρωμαϊκούς χρόνους, τό βυζάντιο καί τό δυτικό μεσαίωνα, μέ μικρές ἢ μεγάλες παραλλαγές, ἡ συνεργασία τῶν ἀνθρώπων μέ τά βύθια, σκότια πνεύματα εἶναι ἀειθαλέστατη καί πολύ καρποφόρα. Σέ ἐπίπεδο συγχρονίας ἡ σατανιστική/μαγική πρακτική ἔχει τρεῖς ἐπιμέρους λειτουργίες: τό **ξόρκι** ἢ μαγική ἐπωδή, τήν **τελετή** ἢ μαγική διαδικασία καί τήν **κατάσταση** ἐκείνου πού τήν ἀσκεῖ, ὁ ὁποῖος ὄχι σπάνια ὑφίσταται διαδικασίες καθαροῦ μέ σκοπό τήν ἀλλοίωση τῆς συνείδησής του, βλέπε Πυθία (νηστεία, εἰσπνοή καπνοῦ, παραισθησιογόνα, τραγούδι, χορός κ.λ.π.).

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀυστηρότατοι: ξα' τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς, κδ' τῆς ἐν Ἀγκύρα, λστ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ (πού προβλέπει καθαίρεση γιά κληρικούς πού κατασκευάζουν μαγικά, δεισιδαίμονος προελεύσεως φυλακτά), πγ'/ξε' τοῦ Μ. Βασιλείου, γ' τοῦ Νύσσης.

Οἱ μάγοι/σατανιστές πιστεύουν ὅτι ὀρισμένα μέρη τοῦ σώματος ἔχουν μαγικές ιδιότητες, ἐπίσης ὀρισμένοι ἀριθμοί, γράμματα, ἤχοι καί ἡμέρες. Ἄλλοτε ἡ θέληση καί ἡ ἐπιμονή τους ἐπιδροῦν μαγικά ἐπί τοῦ ἀντικειμένου. Ἡ μεταβίβαση τῆς μαγικῆς δυνάμεως πραγματοποιεῖται ἐξ

ἐπαφῆς ἢ ἐξ ἀποστάσεως καί εἶναι θετική ἢ ἀρνητική, ἢ μέ χρήση ἀναλογίας (ὅπως λιώνει τό κερί νά λιώσει...). Ἔχει ὁμοιοπαθητικό χαρακτήρα μέ τήν ἔννοια ὅτι ἕνα πρᾶγμα παράγει ἕνα ὁμοῖο του: π. χ. ἕνα καρφί στά μάτια μιᾶς κούκλας καθιστᾶ τυφλό ἐκεῖνον πού παριστάνει ἡ κούκλα, ἢ τοποθετώντας τό ὁμοίωμα ἑνός βρέφους στή ρίζα ἑνός δέντρου ἐκβιάζεται ἡ καρποφορία του. Ἔχει καί μεταδοτικό χαρακτήρα μέ τήν ἔννοια τοῦ νόμου τῆς συνάφειας: κατέχω μιά τρίχα ἀπ' τό κεφάλι κάποιου, σημαίνει ὅτι ἐπιδρῶ ἄν θέλω σ' αὐτόν ἀπό μακριά, διότι ἡ τρίχα καί τό κεφάλι ἐπειδή κάποτε ἦρθαν σέ ἐπαφή, βρίσκονται ἔκτοτε σέ μιά συμπαθητική σχέση. Μιά μαγική ἀντίληψη: μετά τή θεία Κοινωνία νά πάρω μιά... τρίχα πάνω ἀπό τό ράσο τοῦ γέροντα γιά εὐλογία!

Γιά τούς ἐπιστήμονες θά ποῦμε πῶς ἡ μαγεία θεωρεῖται νηπιακή φάση τῆς ἐπιστήμης, μιά μορφή συσχετισμοῦ συνειρμικῶν παραστάσεων, μέ συνεκτική λογική, ἀλλά ἐσφαλμένα θεμέλια. Αὐτοί οἱ συνειρμοί ἐφαρμόζονται σέ λάθος πραγματικότητες. Γι' αὐτό καί ἡ μαγεία χαρακτηρίζεται ἀπό τό Friedrich Heiler ὡς παρεκτρεπόμενη φυσική.

Υπάρχουν πολλά εἶδη μάγων, σύμφωνα μέ μιά παλαιότερη κατηγοριοποίηση:

1) ΜΑΝΤΕΙΣ: λέγονται αὐτοί πού μέ τήν παλάμη (παλαμοσκόποι) ἢ μέ λεκάνες ἢ καί μέ θυσίες (π.χ. πετεινῶν) νομίζουν ὅτι προβλέπουν τό μέλλον. ΚΑΦΕΜΑΝΤΕΙΣ, ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΕΙΣ ἐπίσης.

2) ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΙ: ὀνομάζονται οἱ γηραιότεροι, σεβασμιότεροι καί σοφότεροι τῶν μάντεων.

3) ΝΕΦΟΔΙΩΚΤΕΣ: παρατηροῦν τό σχῆμα τῶν νεφῶν κατά τή δύση καί ἀναλόγως προλέγουν τό μέλλον, διώκουν ἐπίσης τά νέφη μέ τή βοήθεια δαιμόνων γιά νά βρέξει ἢ νά ρίξει χαλάζι, ἀλλοῦ (βλ. εὐχές Ἁγίου Κυπριανοῦ).

4) ΓΗΤΕΥΤΕΣ: στά ξόρκια τους ανακατώνουν και ψαλμούς του Δαβίδ, ονόματα αγίων, της Παναγίας κ.λ.π.

5) ΓΟΗΤΕΣ: θρηνοῦν γοερά πάνω απ' τὰ μνήματα ἐπικαλούμενοι τούς δαίμονες γιά νά παραλύσουν κάποιον, νά τόν τυφλώσουν, κουφάνουν ἢ ἀρρωστήσουν, ἀκόμη καί ἰσοβίως. Ὑποτίθεται ὅτι «βγάζουν νεκρούς» ἀπό τόν Ἄδη, βλέπουν φαντασιώσεις στούς τάφους, τούς ἀνοίγουν καί καίνε τούς «βρुकόλακες».

6) ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΟΙ: φτιάχνουν φυλαχτά, τὰ τυλίγουν μέ μεταξωτή κλωστή καί γράφουν μέσα ἐπικλήσεις δαιμόνων.

7) ΛΕΥΚΟΙ ΜΑΓΟΙ: ἐπικαλοῦνται δαίμονες τάχατες γιά καλό.

8) ΕΠΑΟΙΔΟΙ: τραβοῦν τούς δαίμονες μέ ἐπωδές καί καλέσματα, πιάνουν τὰ φίδια μέ τὰ χέρια τούς χωρίς νά τούς δαγκώνουν, δένουν τὰ ἀντρόγυνα. Κατά τό Λευϊτικό (κεφ. 27) πρέπει νά λιθοβολοῦνται.

9) ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΙ.

10) ΦΑΡΜΑΚΟΙ: μέ μαγική τέχνη κατασκευάζουν φαρμακερά ποτά γιά νά θανατώσουν κάποιον, νά σκοτίσουν τόν ἐγκέφαλό του ἢ νά τόν ἐλκύσουν στήν ἀγάπη τους.

11) ΟΙΩΝΟΣΚΟΠΟΙ: παρατηροῦν τό πέταγμα τῶν πουλιῶν, πιστεύουν σέ μοίρα, τύχη, συναπαντήματα, ποδαρικά, καλές/κακές μέρες (ειδικά τίς Τρίτες), νεραϊδικά, καλλικαντζάρους, φαγούρες, χειρῶν-μύτης, βουητά αὐτιῶν, παίξιμο ματιοῦ γιά κάποιον θά δοῦν ἢ θ' ἀκούσουν, σφάζουν πετεινοῦς σέ θεμελιώσεις οἴκων ἢ ἄλλων κτιρίων κ.λ.π.

12) ΟΝΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΣ.

13) ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΕΣ ἢ ΝΕΚΡΟΜΑΝΤΕΙΣ: χαρακτηριστική περίπτωση νεκρομάντη στό βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἦταν ὁ μάγος Κύνωψ, ὁ ὁποῖος ἔκαμε σημεῖα καί τέρατα φανταστικά, «ἔβγαζε» «ψυχές πεθαμένων» ἀπό τή θάλασσα, ἐξαφανίζόταν ὁ ἴδιος κ.λ.π. Πλα-

νοῦσε ὁμαδικῶς ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλήθη, γιάτί μέ τή θέλησή τους τόν πίστεψαν, τοῦ ἔδωσαν τήν καρδιά τους, μέ ἀποτέλεσμα νά τούς πλανήσει καί νά ἐκλαμβάνουν τὰ φανταστικά γιά πραγματικά. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁμως, φωτισμένος καθὼς ἦταν ἀπό τό Θεό, κατάλαβε τήν ὁμαδική πλάνη τους καί στό τέλος τόν ἔριξε στή θάλασσα τόν Κύνωπα, πραγματικά βεβαίως.

Ὁ Χρῆστος ἀπό τό Γάζωρο Σερρών εἶναι χαρακτηριστική περίπτωση πνευματιστή. Γνωστός σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα καί στή Σιάτιστα βεβαίως.

Κάποτε 8 παιδάκια ἡλικίας 13-14 ἐτῶν, μαζεύτηκαν ὑπό τήν πίεση καί προτροπή ἑνός ἐξ' αὐτῶν στό σπίτι του, τάχατες γιά νά δοῦν τηλεόραση, νά παίξουν, νά μελετήσουν κ.λ.π. Ἐκεῖ ἐπιχείρησαν πνευματιστικό πείραμα, θέλησαν νά καλέσουν «τό νεκρό πνεῦμα τοῦ παπποῦ» του ἐν ὀνόματι τοῦ διαβόλου, δηλαδή σατανολατρεία. Ἀπ' ὅτι ἀπεδείχθη ἀργότερα, οἱ γονεῖς τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ, συχνά συμμετεῖχαν σέ πνευματιστικές συγκεντρώσεις, γιά τίς ὁποῖες μιλοῦσαν μπροστά στό παιδί. Κάθισαν γύρω-γύρω, πιάστηκαν ἀπ' τὰ χέρια, ἀναψαν κεριά καί ἕνα παιδάκι, ὁ Νικολάκης, ξάπλωσε στή μέση του κύκλου. Κλείνουν τὰ μάτια, τό παιδί πού ὀργάνωσε ὄλ' αὐτά κι ἔδινε τίς ὁδηγίες ὡς μέντιουμ, ἐνδιάμεσο δηλαδή, κάνει τήν ἐπίκληση. Ὁ Νικολάκης βρέθηκε στόν ἀέρα. Ἐν' ἄλλο παιδί, ἔνιωσε ἕνα ψυχρό ρεῦμα ἀέρα πάνω του κι ἀνοιξε τὰ μάτια του. Μόλις εἶδε τό Νικολάκη στόν ἀέρα, φώναξε: Χριστέ μου! Παναγία μου! Βοήθεια! Τίς κουβέντες δηλαδή πού ἄκουγε κι αὐτό στό σπίτι του ἀπό τούς γονεῖς του. Μέ τήν κραυγή σπᾶνε πολλά πράγματα μέσα στό δωμάτιο, καπνός, βρῶμα καί τό παιδάκι τό ὑπερψωμένο πέφτει μέ πάταγο κάτω· αὐτό τό παιδάκι ἀπό δαιμονικό τρόπο βουβάθηκε. Τό 1989 βρέθηκε στό πετραχήλι τοῦ πνευματικοῦ, ὅπου καί τοῦ διαβάστηκαν ἐξορκισμοί. Καί μιά λεπτο-

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ «ΓΥΜΝΟ ΝΕΑΝΙΣΚΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ»

του κ. Λάμπρου Σκόντζου, Θεολόγου-Καθηγητού

Κάθε φορά, κατά τις μεγάλες έορτές της Εκκλησίας μας, οί άσπονδοι και όρκισμένοι έχθροί Της σκαρώνουν και από ένα «πυροτέχνημα», προκειμένου νά προκαλέσουν πλήγμα κατά του αιώνιου και

άναμφισβήτητου κύρους Της. Θλιβεροί και συνάμα φθονεροί ρυπαρογράφοι, οί όποιοι αυτοαποκαλούνται «έπιστήμονες» και «έρευνητές», παίρνουν ως θέμα κάποια δυσνόητα χωρία από την Άγία Γραφή,

μέρεια: όλα τα παιδάκια πού συμμετείχαν στό πείραμα υπέστησαν νευρικό κλονισμό, έκτός από εκείνο πού κάλεσε σέ βοήθεια τό Χριστό και την Παναγία!

Κι όλ' αυτά στην πατρίδα μας πολύ πριν τον Χάρι Πότερ!

14) ΚΛΗΔΟΝΕΣ: έκ του καλῶ. Γίνονται στό νησιά συνήθως κατά την έορτή του Γενεσίου του Προδρόμου και προμαντεύουν τύχες και ριζικά, ανάβουν πυρκαγιές και τίς πηδοῦν.

15) Οί ΕΓΓΑΣΤΡΙΜΥΘΟΙ επίσης, όταν έπιτηδεύονται στην εξαπάτηση του κόσμου, γίνονται όργανα του διαβόλου, καλούνται και έντερομάντις.

16) ΗΠΑΤΟΣΚΟΠΟΙ: μαντεύουν άνατέμνοντας τά σπλάχνα των ζώων. Άλλοι πάλι μαντεύουν μέ κριθάρι, μέ κουκιά, χύνοντας κάρβουνα, φυσούν, φτύνουν, χαμουριώνται, ξεματιάζουν κ.λ.π.

17) ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΕΣ: πιστεύουν σέ θρησκευτικές αντίληψεις και συνήθειες, κατάλοιπα πρωτόγονων φόβων και συνηθειών λαϊκής πίστεως κ.λ.π. χωρίς νά στηρίζονται στην έπίσημη εκκλησιαστική πράξη. Η δεισιδαιμονία βέβαια, συναντιέται σέ όλο το μήκος και τό πλάτος των μαγικών/σατανικών συνηθειών.

18) ΠΥΡΟΒΑΤΕΣ: περπατούν ξυπόλητοι πάνω σε άναμμένα κάρβουνα, χωρίς

νά καίγονται, κατά την έορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Έλένης, κρατώντας τίς εικόνες τους και κραυγάζοντας άναρθρα, ή πίστη τους είναι έντονη αλλά άρρωστημένη, οδηγούνται στην έκσταση και την αισθητηριακή άπάθεια μέ τή βοήθεια της αυθυποβολής και της άσστηρής προετοιμασίας, πράγμα πού συναντιέται και στους γιόγκι. Η Εκκλησία μας καταδικάζει τή συνήθεια αυτή ως μαγική και ειδωλολατρική.

19) ΒΑΣΚΑΝΟΙ: έκπέμπουν έντονη ήλεκτρομαγνητική άκτινοβολία από τά μάτια τους σέ κάποιο πού ζηλεύουν, φθονούν ή θαυμάζουν άρρωστα, μέσω της όποίας αυτός παθαίνει κάποιο άτύχημα. Στην ουσία πρόκειται για δαιμόνιο φθόνου κυρίως, τό όποιο βλάπτει πρόσωπα, ζῶα, αντικείμενα. Συχνά, τά άποτελέσματα αυτά δέν τά επιδιώκει συνειδητά ό βάσκανος. Τά «μάτια» πάλι, σκόρδα, πέταλα, ρόδια και τά ξεματιάσματα μέ νερό, άλάτι, κάρβουνο, λάδι κ.λ.π., άπορρίπτει ή Εκκλησία μας ως έμπνεύσεις πονηρών πνευμάτων τά όποια προξενούν και τή βασκανία. Για τή βασκανία υπάρχει ειδική ευχή πού διαβάζεται μόνον από ιερείς στους πάσχοντες, στους όποιους συνιστάται και καθαρή έξομολόγηση.

(Τό τέλος στο έπόμενο).